



Sygn. akt II CSK 112/09

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 16 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Jan Katner

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

Protokolant Anna Wasiak

w sprawie z powództwa J.C. i Z.C.
przeciwko P. - Spółce Akcyjnej
o zapłatę,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej
w dniu 16 września 2009 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 września 2008 r., sygn. akt [...]

**oddala skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz
powodów kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 23 września 2008 r. oddalił apelację pozwanego P. S.A. od wyroku Sądu Okręgowego w K., którym zasądzone od pozwanego na rzecz powodów kwotę 80.000 zł z odsetkami tytułem wyrównania szkody wyrządzonej przez agenta ubezpieczeniowego. Sąd ustalił, że zawarł on umowę ubezpieczenia upraw rolnych na sumę przekraczającą maksymalną wysokość, i dalej, że pozwany niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o zawarciu tej umowy oświadczył powodom, iż jej nie potwierdza (art. 760³ k.c.). Uznał, że za powstałą szkodę pozwany odpowiada na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 ze zm.. dalej: „ustawy”, bądź „ustawy o pośrednictwie”).

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego - oparta na podstawie pierwszej z art. 398³ k.p.c. - zawiera zarzut naruszenia art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, i zmierza do uchylecia tego wyroku oraz oddalenia powództwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutu skargi kasacyjnej sprowadza się do twierdzenia, że Sądy niższej instancji z naruszeniem art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym przyjęły, że powodom przysługuje wobec skarżącego roszczenie o naprawienie szkody, którą ponieśli w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia upraw rolnych nie wiedząc o przekroczeniu zakresu umocowania. Zdaniem skarżącego nie łączy go z powodami żaden stosunek zobowiązaniowy.

Skarżący pomija, podnosząc przytoczony zarzut, że przewidziana w art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ma charakter deliktowy.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym za szkodę wyrządzoną przez agenta ubezpieczeniowego w związku z wykonywaniem czynności agencyjnych odpowiada zakład ubezpieczeń, na rzecz którego agent ubezpieczeniowy działa. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że odpowiedzialność zakładu powstaje z chwilą wystąpienia szkody niezależnie od istniejącego uprzednio między zakładem a ubezpieczającym stosunku prawnego.

Inaczej, wystąpienie szkody dopiero rodzi stosunek zobowiązaniowy między zakładem a ubezpieczającym.

Zakład ubezpieczeń za szkodę wyrządzoną przez agenta odpowiada na zasadzie ryzyka. Oznacza to, że nie może zwolnić się od tej odpowiedzialności wykazując, że nie ponosi winy w wyborze agenta. Artykuł 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprost wyłącza taką możliwość.

Warunkiem powstania obowiązku zakładu ubezpieczeń naprawienia szkody na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym jest wykazanie istnienia trzech przesłanek, mianowicie: szkody, faktu, który spowodował tę szkodę oraz związku przyczynowego między szkodą a faktem. Szkada warunkuje odpowiedzialność zakładu jedynie wówczas, gdy agent wyrządził ją w związku z wykonywaniem czynności agencyjnych.

Skarżący nie kwestionuje, że wskazane przesłanki zostały wykazane, co czyni bezzasadnym podniesiony przez skarżącego zarzut naruszenia art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w wyroku.